Bir seferde Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte çıkmıştık. Bu seferde insanlar kıtlık ile karşılaştılar.

Zeyd İbn Erkam –radıyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre bir seferde Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte çıkmıştık. Bu seferde insanlar kıtlık ile karşılaştılar. Abdullah İbn Ubey de arkadaşlarına: Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanındakilere infak etmeyin ki O'nun etrafından dağılsınlar, dedi. (İbni Ubey) dedi ki: Andolsun eğer Medine'ye dönersek kesinlikle daha aziz olan oradan zelil olanı çıkaracaktır. Zeyd dedi ki: Bunun üzerine ben de Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'e gidip O'na bunu haber verdim. O da Abdullah İbn Ubeyy'e birisini gönderdi ve ona sordu. Olabildiğinde bu işi yapmadığına dair yemin etti ve: Zeyd, Rasulullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'e yalan söyledi, dedi. Onların bu söylediklerinden dolayı da içime büyük bir sıkıntı düştü. Sonunda Allah beni tasdik etmek üzere: ''Münafıklar sana geldiği vakit'' sonra Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- onlar için istiğfar etmek için onları çağırdı ve onlar da yüzlerini çevirdiler '' buyruğunu indirdi.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Zeyd b. Erkam –radıyallahu anh- Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- ve onunla beraber Müminlerin ve münafıkların olduğu bir seferde insanların yanlarında bulunan azığın yetersizliği sebebiyle başlarına açlık ve kıtlık geldiğini zikretti. Münafıkların başı olan-Abdullah İbn Ubey İbn Selül konuştu ve Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanındakilere infak etmeyin ki O'nun etrafından dağılsınlar dedi. Münafikun Suresi: 7. Ayet. Yani nafakadan hiçbir şey vermeyin ki dönsünler ve Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'i terk etsinler. Ve yine şöyle dedi: (Andolsun eğer Medine'ye dönersek kesinlikle daha aziz olan oradan zelil olanı çıkaracaktır) Münafikun Suresi 8. Ayet. Aziz olan ile kendini ve kavmini, zelil olan ile Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'i kast etti. Ve bu sözü Zeyd b. Erkam –radıyallahu anh- duydu. Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına gelerek Abdullah İbn Ubey İbn Selül'un şöyle şöyle dediğini ona haber verdi ve ona karşı kendisini uyardı. Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- ona birini gönderdi, o da öyle söylemediğine yemin etti ve çok kuvvetli bir şekilde yemin etti. Bu münafıkların genel bir halidir. Bildikleri halde yalan yere yemin ederler. Burada öyle demediğine dair yemin etmiştir. Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- onların zahiren dediklerini kabul eder, gizlediklerini Allah'a bırakırdı. Bu iş Zeyd b. Erkam'a ulaşınca kendisine çok zor geldi. Çünkü adam Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanında yemin etti. Dediler ki Zeyd b. Erkam Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'e yalan söyledi. Yani Zeyd b. Erkam Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'e yalan haber verdi. Bu da Zeyd b. Erkam'ın üzerine ağır bir yük oldu. Allah onun doğru söylediğini şu ayet ile tasdik etti: "Münafıklar sana geldiği vakit" Münafıkun Suresi. Sonra da Nebi-sallallahu aleyhi ve sellem- onlardan sadır olan kötü söz sebebiyle onlara istiğfar etmek için başlarında Abdullah İbn Ubey olan münafıkları çağırdı. Allah katında onlara istiğfar ediyor olması sebebiyle de Nebi –sallallahu aleyhi ve

sellem-’e karşı kibirli ve küçük gören bir davranışta bulunarak yüz çevirdiler.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3861